

Raspored sv misa

NEDJELJA 13. kroz godinu	08:00 Ivan Hodak 09:30 Orešac: proštenje Sv. Ivana 11:00 Suhopolje
PONEDJELJAK Sv. Petar i Pavao	18:00 Pejić Nikica, Anto i Staza
UTORAK Prvomučenici sv. Crkve	18:00 Savka, Ivan Talian
SRIJEDA Aron, Martin	18:00 Ob. Švarc, ob. Gebert, Marija Frantal, Francika Kubista
NEDJELJA 5. srpnja 14. kroz godinu	08:00 Pro populo
NEDJELJA 5. srpnja 15. kroz godinu	08:00 Pro populo
NEDJELJA 12. srpnja 16. kroz godinu	08:00 Pro populo
NEDJELJA 19. srpnja 17. kroz godinu	08:00 Pro populo
NEDJELJA 26. srpnja 18. kroz godinu	08:00 Pro populo 09:30 Rodin Potok – proštenje Sv. Ane

MOLITVA U GODINI BOŽJE RIJEĆI

Nebeski Oče!

Ti nisi daleki Bog šutnje.
U stvaranju svijeta progovorio si nam
svojom svemoćnom riječu,
objavio se u povjesnim događajima,
dao nam prepoznati svoje lice
u utjelovljenoj Rijeći, Isusu Kristu,
očitovao svoju ljubav u njegovoj muci, smrti i uskrnuću,
i uveo nas u puno zajedništvo božanskog života.

Molimo te, da u Svetom pismu prepoznajemo tvoj govor,
otkrivamo objavu velikih djela spasenja,
razmatramo ih u srcu,
te obasjani nebeskim svjetлом,
ostvarujemo tvoj naum o nama.

Daj da moćna Kristova riječ
u svem bogatstvu trajno prebiva u nama.
U nastojanju oko vjernosti kršćanskom poslanju
u Požeškoj biskupiji
neka nas prati ponizna Djevica Marija,
Majka tvoga Sina i naša Majka.
Po istom Kristu, Gospodinu našem. Amen.

- Crkveni tisak: Glas Koncila
- Sv. mise i sakramenti s vjernicima uz poštivanje pravila ponašanja
- Poslužite se crkvenim tiskom – na stoliću pokraj ulaza
- Od nedjelje prelazimo na ljetni režim svetih misa: nedjeljom u 08:00 sati

Ovaj je virus pokazao svu krhkost i bijedu našeg 'društva jednoga'

Ivica Raguž, prof. Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Đakovu

Hoćemo li se nakon ovoga virusa obratiti, „zagrijati”, otkriti važnost topline zajedništva s Bogom, s obitelji, s djecom? Ne znam. Opet je pred nas stavljen izbor: Faraon ili Ninivljani

„Nek' oči moje suze rone danju i noću, i neka ne prestanu, jer je strašno slomljena djevica, kći naroda moga, ranom neobično ljutom.” Tako se osjećam dok pišem ovaj tekst i pitam se svednevice: gdje je Bog? Evo nekoliko misli. Prvo, posljednjih sam godina dosta lutao po Europi. I po prvi put osjetio sam baš neku trulež, gnjilež, ne samo duhovnu, nego fizičku. Mi, Europoljani, osobito oni zapadni, postali smo i tjelesno truli. Kao da se zadah širi iz tih tijela... I sad, kad nas udara virus, biskupi i svećenici govore općenito o pravima, nadi, čovještvu. Užasno bezboštvo, trulež, gnjilež u Crkvi. Ili pak, umjesto da pozovemo na obraćenje, kajanje, molitvu, skrivenost, mi se naslikavamo, hvalimo internetskim misama i pobožnostima, tko će biti prvi u „on-line” prijenosima. Strašno! Germanoromanska kultura, germano-romansko kršćanstvo, ono je u ovom trenutku dokrajčeno. A i mi, Slaveni, zaraženi metastazama iste naše Europe, nismo daleko od iste gnjilosti.

Drugo, „Sine moj, ne omalovažavaj stege Gospodnje i ne kloni kad te on ukori. Jer koga Gospodin ljubi, onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli.” (Heb 12, 5-6) Svaku pošast, nevolju, nesreću u vlastitom životu, pa tako i u životu cijelog ljudskog roda, treba shvatiti kao Božju stegu. Bog pušta određene poštasti kako bi nas odgojio. Taj se odgoj sastoji u tome da postanemo svjesni krhkosti, ograničenosti, bijede, u konačnici koliko smo grješni. I ovu pošast koronavirusa treba tako shvatiti. Kao i ostala zla, tako je i ovo zlo virusa ušlo u svijet po grijehu. I ovaj virus posljedica je bezboštva naše kulture koja ne vidi ništa osim ovozemaljskoga života: novac, napredak, tehnika, uživanje. Bog je nestao iz života naših kultura. Posljedice su razorenje obitelji, rastave, neplodnost, uništenje prirode, individualizam, iskvaren turistički duh. Bog nas zato udara ovim virusom, kao što je znao udariti i Faraona, i mnogo puta izraelski narod, kao što je znao udariti i mnoge pravednike (Job, Isus, svetci), kako bismo se obratili, kako bismo shvatili koliko je bijedan ovaj ljudski život bez Boga. Kao da nam želi poručiti: „Ma niste više vrijedni ni mise slaviti u moje ime.” Hoćemo li se obratiti nakon ove virusne poštasti? Ne znam. Zapravo, onaj Faraon me straši, jer mi doziva u svijest da ćemo možda postati još i gori, tek ćemo sada, u ovoj poštasti, pokazati svu svoju zloču. Ali me ipak tježe oni Ninivljani i njihovo obraćenje te me potiču da još više pojačamo molitvu, proglašimo godinu posta za svoje grijehu i za grijehu cijelog svijeta.

Treće, Isus nam je već najavio da će se sve to dogoditi: „A čut ćeće za ratove i za glasove o ratovima. Pazite, ne uznemirujte se. Čemu se onda mi kršćani čudimo, čega se onda bojimo, kad je to Krist sve već najavio? Ovaj je virus samo izričaj propadljivosti ovoga svijeta. Bog je priustio pošast virusa da poništi slavu, oholost, veličinu ovoga svijeta. Mi smo moderni ljudi naviknuli sve kontrolirati, pa i vlastitu smrt. A virus je došao kao lopov u noći, ne da se kontrolirati, poništava naše sigurnosti, umišljenost da smo bogovi, oni koji mogu kontrolirati i život i smrt. E pa ne možemo, ipak smo samo ljudi!

Četvrto, virus osobito pogađa starce i starice. I tu je virus raskrinkao u mnogočemu cjelokupnu našu kulturu koja sve više stari, koja je prestala biti otvorena životnoj dobi. Umislili smo si da možemo ostati vječno mladi, da možemo sve. A mi se zavaravamo, umišljamo si da smo mladi, da možemo sve, da nam mladi u konačnici više i ne trebaju. Toliko smo postali oholi da smo postali društvo bez djece, bez mladih, tako da mladi, uz nas starce, više nemaju ni šanse razviti se. Zaboravili smo nešto tako važno: mi se trebamo rađati, jer umiremo! Dovoljno je samo pogledati biskupska imenovanja u Crkvi u posljednjih tridesetak godina. Dok se nekoč postajalo biskupima u 30-tim godinama života, sada možeš biti sretan ako to postaneš i sa 60. godinom. To pokazuje ne samo (duhovnu) starost Crkve (nema više mladih biskupa koji će pokrenuti Crkvu), nego i starost cijele naše zapadne kulture, „kulturne smrti” (sv. Ivan Pavao II.): umišljenost staraca i krajnja zatvorenost mladima i novim životima! Hoćemo li nakon ovoga naučiti lekciju, hoćemo li postati Ninivljani ili i dalje ostati Faraoni? Ne znam. Možda postanemo još nesigurniji i možda nas čeka potpuna propast, propast ovoga društva staraca.

Peto, uvijek sam se mučio s jednim tekstom iz Knjige Propovjednikove, ali mislim da mi je sada postao donekle jasnijim: „Zato slavim veselje, jer nema čovjeku sreće pod suncem, nego u jelu i pilu i nasladi. Ima li čega boljega u ovom našem prolaznom životu negoli biti s ljubljenim osobama u istoj kući, stajati i ostajati kod kuće (!), zajedno pripremati objede, razgovarati, sjediti za stolom i blagovati zajedno: gledati kako smo potrebiti jedni drugih, kako smo ovisni jedni o drugima i, o da, kako je blagoslovljeno hranići jedni druge. Možda nas virus potrese, možda nas natjera da nanovo otkrijemo vlastitu kuću, stan, drugoga, i nadasve važnost zajedničkoga jesti i piti. Ali, ali – samo ako vjerujemo u Boga, ako se u Bogu oslobođimo svojega egoizma. U suprotnom, karantena u obiteljima pretvorit će se u pakao. Pred nas je stavljen izbor: Faraon ili Ninivljani.

Šesto, kad sam već kod Propovjednika, koji mi je tako neizmjerno drag u ovim pošasnim vremenima, onda ne mogu ne spomenuti još jednu misao: „Bolje je dvojici, nego jednome, jer imaju bolju plaću za svoj trud. Padne li jedan, drugi će ga podići, a teško jednomu! Ako padne, nema nikoga da ga podigne” (4, 9-10). E da, teško jednomu! Ali, u što se pretvorilo naše društvo negoli u „društvo jednog”, u single-kulturu. Kao što rekoh, razorili smo obitelji, brakove, ne želimo djecu, a u svojoj samoći još se tješimo kućnim ljubimcima. Susjede pak ne samo da ne pozdravljamo, nego ih i ne poznajemo. Ovaj je virus pokazao svu krhkost i bijedu toga našeg „društva jednoga”. Hoćemo li se nakon ovoga virusa obratiti, „zagrijati”, otkriti važnost topline zajedništva s Bogom, s obitelji, s djecom? Ne znam. Opet je pred nas stavljen izbor: Faraon ili Ninivljani.

Sedmo, Faraon ili Ninivljani? Tko zna što li ću ja izabrati, tko zna što li ćemo svi mi izabrati. Tko zna! Ali znam, znamo sigurno: „U svijetu imate muku, ali hrabri budite – ja sam pobijedio svijet!”